

DURNEZ, Gaston, journalist en letterkundige (Wervik 9 september 1928).

Na twee jaar Praktische Handelsschool te Koekelberg als typist werkzaam. Begon zijn journalistieke carrière bij De Standaard-Het Nieuwsblad, was achtereenvolgens verslaggever bij Het Nieuws van den Dag (1948-'53), vervolgens bij De Standaard-Het Nieuwsblad, waar hij hoofd van de nieuwsdienst werd, literair adviseur van de uitgeverij Van In te Lier (1966-'68), redacteur van Het Volk (1968-'69), lid van de redactie cultuur van De Standaard (sedert 1969). Hij werkte ook mee aan tal van andere publikaties, aan radio- en televisieprogramma's, en is redacteur van de tijdschriften Ons Erfdeel (sedert 1966) en Septentrion (sedert 1972).

Een deel van Durnez' werk staat direct in verband met de V.B. Als journalist heeft hij veel aandacht besteed aan de sociale problematiek van de V.B., o.m. de pendelarbeid, emigranten in Wallonië en seizoenarbeid in Frankrijk. In 1957 is hem de eerste Vlaamse Journalistenprijs toegekend voor zijn reportage in 13 afleveringen (van oktober 1956 af) in de kranten van De Standaard-groep over de mijnwerkers, na de ramp van Marcinelle, Mannen met zwarte gezichten. Na zijn reportage (in 1961) over het Belgisch leger in Duitsland, in samenwerking met Fons Verstappen, kwam de splitsing tot stand van het onderwijsstelsel voor kinderen van militairen. Zijn in boekvorm verschenen reportage Een bloem in het geweer, over de Eerste Wereldoorlog, bevat o.a. interessante getuigenissen over de Frontbeweging. Jullie worden later gek dan wij, een bundel interviews (o.a. met H.J. Elias, R. de Schryver, Godfried Bomans, L.P. Boon, Marnix Gijsen, e.a.) is eveneens interessant voor de geschiedenis van de V.B.

In ander soort werk is het verband met de V.B. indirect, maar niettemin reëel. In zijn humoristische en vaak koldereske poëzie, in zijn populaire kronieken, in *Denkend aan Nederland* en *Mijn leven onder de Belgen* (dit laatste verscheen eerst gedeeltelijk in *Ons Erfdeel*), waarin ook de flaminganten, de Vlaamse toestanden en de Vlaming in het algemeen getekend staan, fungeert de humor van Durnez als middel om zich boven kwetsbaarheid en machteloosheid te verheffen.

WERKEN: *Wiltzang* (1961); - *Een bloem in het geweer* (1965); - *Denkend aan Nederland* (1968); - *Mijn leven onder de Belgen* (1970); - *Jullie worden later gek dan wij* (1971).

LITERATUUR: J. de Ceulaer, *Te gast bij Vlaamse auteurs*, IV (1966); - J. Deleu, *Humor is geen sinecure bij Gaston Durnez*, in *Vandaag* (juni 1966); - *Humo sprak met Gaston Durnez*, in *Humo* (4 november 1971); - J. de Ceulaer, *Elf Twintigers* (1971).

ERIK VANDEWALLE